

SongDao 03-01-09-TinhThuongYeu

Host: Kính thưa quý khán giả,

Trong đời sống hằng ngày con người từng va chạm với rất nhiều diễn biến của cuộc đời, và cũng đã từng chứng kiến biết bao cảnh đau thương, thù hận, vui buồn, giận ghét, giữa con người và con người. Mặc dầu hằng ngày, ở mọi nơi trên thế giới, trong các giáo đường, chùa thất, đài truyền hình, đài phát thanh, trên Internet, đều có lập lại những lời kêu gọi yêu thương của các vị giáo tổ của các tôn giáo như Đức Chúa, Đức Phật, Đức Mohammed, v.v... , và gần đây nhất là của Đức Cao Đài Ngọc Hoàng Thượng Đế, nhưng những thảm cảnh con người tàn sát con người cũng vẫn còn tiếp diễn. Hôm nay chương trình Sống Đạo hân hạnh tiếp đón BS Bùi Đắc Hùng thảo luận thêm về đề tài tình thương yêu, làm sao thể hiện tình thương yêu giữa con người và con người.

Xin kính chào BS Bùi Đắc Hùng.

BS Hùng: Kính chào quý khán giả.

Host: Trước hết xin BS định nghĩa tình thương yêu là gì.

BS Hùng: Tình cảm ấm áp, quyến luyến, đam mê, của đương sự đối với một đối tượng. Đương sự đây có thể là một con người, hay con vật có tri giác và khả năng biểu lộ tình cảm. Đối tượng thì có thể là con người, con vật, hay vật chất, trò chơi, thú vui, v.v... ví dụ như yêu thích con người, tiền bạc, của cải, vật chất, danh vọng, thú vui, trò chơi, đồ ăn ngon v.v...

Ngược với thương yêu là ghét, ganh, thù, hận. Hậu quả của tình thương yêu là phục vụ, tưng tiu, chịu đựng, và lòng ham muốn sở hữu, để hưởng thụ. Còn hậu quả của ganh ghét thù hận là phá huỷ, lánh xa, giết bỏ, v.v...

Host: Bây giờ xin BS cho biết về tình hình của nhân loại trên thế giới ra sao? Con người có thương yêu nhau không?

BS Hùm: Tình thương yêu thì lúc nào cũng có trong gia đình giữa cha mẹ con cái anh chị em, nhưng đối với người lảng diềng vì sự chi phối của vật chất và vì lòng ích kỷ nên sự thương yêu trở nên thiếu vắng. Nói như vậy không phải để phủ nhận những cố gắng của con người trong sự thành lập những cơ sở từ thiện cứu giúp những kẻ bệnh tật, nghèo khó, những hội bảo vệ súc vật, v.v..., nhưng bên cạnh những sinh hoạt từ thiện hiếm hoi, lại có những hành động sát nhân vô cùng dã man giữa con người với con người mà ai cũng có thể chứng kiến hằng ngày qua các màn ảnh đài truyền hình. Nói chung thì những hành động tàn ác giết chóc giữa người đồng loại xảy ra quá nhiều so với hành động cứu nhân độ thế.

Host: BS có thể cho biết những dẫn chứng cụ thể?

BS Hùm: Trước hết phải kể những cơ quan thiện nguyện của Liên Hiệp Quốc, nhưng những cơ quan này không đủ để phục vụ tất cả những nhu cầu hiện hữu trên thế giới. Ngoài ra ta phải kể những tổ chức của tư nhân và tiêu biểu nhất là thánh Teresa ở Ấn Độ. Tôi xin kể sơ qua về thánh Teresa. Bà sinh năm 1910 tại Macedona, lớn lên theo dòng tu Thiên Chúa giáo, và sang Ấn Độ mở mang cơ sở để phục vụ những người nghèo khổ trong những khu xóm nghèo cùng cực ở Ấn Độ. Công đức từ bi và hi sinh vô lượng của bà thật vô cùng to tát và bà nhận được giải thưởng Nobel về Hoà Bình năm 1979. Bà qua đời năm 1997.

Người thứ hai tôi muốn đề cập có liên quan đến xứ Việt Nam. Đó là cô Aline Rebeaud, người Thụy Sĩ, trong một chuyến viếng thăm Việt Nam, đã chứng kiến thảm trạng nghèo khổ bệnh hoạn của những trẻ em mồ côi tại Việt Nam. Cô Aline động lòng trắc ẩn đã hi sinh cả cuộc đời của mình, thành lập nhà may mắn, để nuôi dưỡng những trẻ em nghèo khổ tại Việt Nam. Cô được gọi bằng cái tên Việt Nam là Cô Tim. Tim là quả tim, là tấm lòng.

Ngoài ra còn có nhiều cơ quan, hội ái hữu, phục vụ những người bệnh tật như hội của người bị ung thư, hội của những người bị tai biến mạch máu não, hội người bị bệnh tiểu đường v.v... Những cơ

quan này được thiết lập để giúp đỡ những người chẳng may vướng phải những căn bệnh hiểm nghèo.

Host: Thưa BS., BS. có đề cập tới những hội bảo vệ súc vật?

BS Hùm: Đúng rồi. Tình thương con người không chỉ giới hạn cho loài người mà thôi, mà tại Hoa Kỳ, có nhiều hội bảo vệ súc vật, ngoài mục đích bảo tồn nòi giống cho những thú vật hiếm có, còn giúp cho thú vật có một cuộc sống đầy đủ. Chắc điều này gây ngạc nhiên không ít cho nhiều người. Nhưng sự thật là như vậy, và có nhiều người cho rằng đời sống thú vật ở Hoa Kỳ còn được đầy đủ hơn là đời sống của con người ở các xứ nghèo.

Nhưng tình thương không phải chỉ giới hạn cho con người đối với loài vật, nhưng ngược lại còn có những ví dụ về tình thương yêu của thú vật đối với con người. Như trong vụ thiên tai sóng thần tại Nam Dương khoảng gần 5 năm về trước, có những đàn voi ở trong rừng Thái Lan đã phụ giúp đưa con người ra khỏi vùng bị sóng thần để đến những nơi an toàn. Ngoài ra còn có những trường hợp cá voi cứu người bị đắm thuyền ngoài biển khơi, những thú vật nhà như chó mèo, ngay cả heo, chim, v.v... đã cứu chủ nhà trong các tai nạn nhà cửa như hoả hoạn, lụt lội v.v.... Mới đây, đài truyền hình CBS có chiếu một đoạn phim phóng sự về tình thương yêu giữa hai con thú vật khác loài. Người ta chuyển những con voi già yếu vào một vườn dưỡng lão ở Tennessee, và không lâu sau, những con voi tìm đến với nhau, và làm bạn với nhau từng cặp một, nhưng nàng voi Tarra thì lại làm bạn với con chó nhỏ Bella. Chúng luôn ở bên nhau, làm gì cũng cùng làm chung với nhau, từ những lúc đi dạo, tới lúc ăn uống, lúc tắm rửa bên dòng suối, hoặc những lúc đùa giỡn với nhau trong rừng cây. Rồi một hôm, tai nạn xảy ra cho con chó nhỏ, con chó bị gãy xương cột sống liệt cả phần dưới tới hai chân sau cả cái đuôi cũng không ngút ngoắt được.

Người ta phải giữ con chó nhỏ trong văn phòng để chăm sóc. Con voi rầu rĩ không ăn uống, cả ngày quì phục tại góc vườn cạnh văn phòng kêu rống thảm thiết cho đến khi nhân viên vườn dưỡng lão ẵm con chó nhỏ ra ngoài để gặp mặt nàng voi, và cứ thế mỗi ngày

con chó nhỏ được ẵm ra ngoài một lần để cho hai con thú được gặp nhau cho đến khi con chó lành bệnh và có thể ra ngoài để tung tăng cùng với nàng voi chạy khắp khu rừng.

Host: Câu chuyện thật là cảm động. Đến loài thú vật mà còn có tình thương yêu chẳng những đối với con người mà còn đối với loài vật khác. Ngoài những ví dụ mà BS vừa kể tôi còn biết những trường hợp những con thú vật bị mất cha mẹ khi vừa mới sanh ra, và được những con thú khác loài chăm lo nuôi dưỡng cho tới lớn. Loài thú vật mà còn có tình thương yêu không biên giới đối với những thú khác loài thì tại sao con người lại không có được tình thương yêu lẫn nhau, lại nỡ giết chóc tàn hại lẫn nhau. BS có nghĩ rằng tôn giáo cần phải có một tiếng nói, một giải pháp nào để làm cho con người biết thương yêu nhau?

BS Hùm: Việt nam mình có câu:

Mẹ gà con vịt chất chiu,
Mấy đời mẹ ghẻ nưng niu con chồng.

Câu này đã cho thấy rõ rằng tình thương yêu giữa con người với nhau cũng không bằng tình thương yêu giữa các loài vật.

Từ ngàn xưa, tôn giáo nào cũng dạy con người thương yêu nhau, thương yêu người láng giềng, thương yêu người bạn, và thương yêu ngay cả kẻ thù của mình. Và gần đây nhất, trong những buổi đầu tiên của đạo Cao Đài, Đức Chí Tôn có dạy các môn đồ về tình thương yêu như sau: “Thầy chỉ một lòng mơ ước cho các con biết thương yêu nhau trong Thánh đức của Thầy. Sự thương yêu là chìa khoá mở Tam thập lục thiên, Cực Lạc Thế giới và Bạch Ngọc Kinh. Kẻ nào ghét sự thương yêu thì chẳng hề qua khỏi cửa luân hồi.”

Ngoài ra để cho thấy tầm quan trọng của sự thương yêu, trong đạo Cao Đài còn có câu Thiên Thượng Thiên Hạ, Bác Ái Công Bình. Đạo Cao Đài cho rằng đây là một hiệp ước giữa Trời và người; khi nào con người thực thi được tình thương yêu và sự công bình thì đương nhiên sẽ được cứu rỗi. Nhưng vấn đề quan trọng là tôn giáo

rao giảng tình thương yêu mà người tín đồ có quyết tâm thực thi những lời dạy của tôn giáo hay không.

Host: Những lời dạy của tôn giáo là lý thuyết. Lý thuyết thì dễ, nhưng thực hành mới là chuyện khó. Thú thật với BS, chính cá nhân tôi, nhiều lúc ra đường tự nhiên gặp một người xa lạ, chẳng những tôi không có chút tình cảm thương mến nào, mà trái lại tôi còn có cảm giác sợ sệt, gớm ghiết, và chắc chắn là tôi không thể nào thương mến người đó được.

BS Hùm: Tôi rất đồng ý về vấn đề này. Lý thuyết luôn luôn rất dễ. Thực hành luôn luôn rất khó. Chúng ta thử bình tâm suy gẫm xem do đâu mà con người có những tình cảm không tốt đối với người bạn cùng sống trong cuộc đời này như vậy. Trước nhất tôi nghĩ rằng trong cuộc đời này hễ tay làm thì hàm nhai. Ai ai cũng phải lo vật lộn với cuộc sống, nhiều khi phải làm việc vô cùng vất vả mà không đủ sanh nhai. Do đó con người có khuynh hướng gìn giữ những gì mình sở hữu, và trở nên ích kỷ, khó mà nhường nhịn hay bố thí những gì mình đã phải cực khổ mới có được. Còn những người không có công ăn việc làm thì tự nhiên không đủ nhu cầu vật chất để sinh sống. Hễ bản cùng thì sinh đạo tặc. Từ đó mới sanh ra cướp bóc tàn hại người khác chỉ vì miếng sống.

Còn những người may mắn được khá giả, tuy trong lòng cũng có chút tình thương sẵn sàng bố thí để giúp người đồng loại thì lại trở thành nạn nhân của sự gặt gẫm, cướp bóc, sát hại. Khi đã là một nạn nhân một lần thì không ai dám để mình trở thành nạn nhân lần thứ hai. Do đó những cử chỉ cao thượng từ bi, thương người giúp đỡ người càng ngày càng trở nên hiếm hoi. Và xã hội bị rơi vào một vòng lẩn quẩn. Kẻ nghèo khó thiếu thốn thì càng ngày càng nghèo đói thiếu thốn hơn. Sự gian lận lường gạt cướp của giết người càng ngày càng nhiều thêm. Khi gian tham xảy ra trên một cá nhân thì cá nhân trở nên hư đốn. Khi gian tham xâm nhập trong gia đình thì gia đình tan nát. Khi gian tham xảy ra trong cộng đồng thì cộng đồng trở nên loạn lạc. Khi gian tham xảy ra trong một nước thì nước sẽ bị nạn diệt vong. Khi gian tham xảy ra trên toàn

thế giới, thì thế giới sẽ bị tận diệt. Nếu con người tiếp tục tàn sát lẫn nhau thì con người sẽ không còn tồn tại.

Host: Thưa BS, như vậy tức là sẽ không còn thuốc chữa cho tình trạng của con người hiện tại?

BS Hùm: Thật ra thì cuộc đời không đến nỗi bi đát như vậy. Khi mà chúng ta còn thấy những tấm tình thương còn hiện hữu chẳng những trong con người, mà ngay cả trong thế giới loài vật, thì chúng ta vẫn còn niềm hi vọng. Nhìn tấm gương thương người của thánh Teresa, nhìn lòng thương yêu chân thật của Cô Tim đối với những trẻ em Việt Nam mồ côi nghèo khổ, chứng kiến sự hiện hữu của các hội từ thiện, hội bảo vệ súc vật, chúng ta chắc chắn sẽ có cảm giác như là một người đang chới với trong giòng sông mà chụp được một cái phao. Chúng ta sẽ hi vọng có nhiều người với tình thương yêu bao la như thánh Teresa, và như Cô Tim.

Host: Thưa BS, xin trở lại với tôn giáo, BS có nghĩ rằng tôn giáo vẫn còn có một vai trò gì trong giai đoạn hiện tại?

BS Hùm: Dĩ nhiên là có tôn giáo còn hơn không. Tôi nghĩ rằng tôn giáo vẫn cứ tiếp tục vai trò của mình tiếp tục rao giảng tình thương yêu, kêu gọi con người biết thương yêu nhau, và nhất là kêu gọi các giới lãnh đạo quốc gia tiếp tay giúp đỡ cộng đồng.

Host: Theo BS thì các giới lãnh đạo quốc gia có thể làm được những gì?

Bs Hùm: Vấn đề thể hiện tình thương yêu cho toàn thể nhân loại cần phải có sự hợp tác giữa cá nhân và các vị lãnh đạo tôn giáo cũng như quốc gia. Con người sống trong gia đình, cộng đồng, xã hội, quốc gia, cần phải có những nhu cầu tất yếu để sống một cuộc đời thoải mái, đầy đủ, và muốn được như vậy, vị lãnh đạo quốc gia phải có trách nhiệm thương dân, lo lắng cho dân. Dân có được ấm no quốc gia mới có thể hùng mạnh thái bình. Ngược lại nếu để dân

thiếu thốn nghèo khổ, thì tự nhiên bản cùng sanh đạo tặc, sẽ có trộm cướp, tội lỗi cướp của giết người và loạn lạc. Đạo Cao Đài luôn luôn kêu gọi tín đồ giữ tinh thần đạo đức, thương yêu đùm bọc lẫn nhau để có thể tái lập đời thánh đức, vị lãnh đạo quốc gia biết thương dân như thương chính bản thân của mình, như vua Nghiêu và vua Thuấn thời xưa, và như vậy, xã hội sẽ trở nên thái bình, đường không lượm của rơi, nhà tối ngủ không cần đóng cửa. Dĩ nhiên mỗi cá nhân phải tự nhận lấy trách nhiệm lo làm ăn để đảm bảo cuộc sống cho cá nhân mình cho gia đình mình. Còn con người phải cố gắng tự sửa mình, coi người đồng loại chẳng khác như bản thân mình, anh em ruột thịt của mình, hay như là con cháu của chính mình. Như ca dao Việt Nam có nói “thương người như thể thương thân.” Tâm lý con người ai cũng lo cho bản thân của mình, ai cũng thương yêu con cháu của mình, nếu bây giờ ta xem mọi người như chính mình, hay là con cháu ruột thịt của mình, tự nhiên tình thương yêu sẽ nảy nở.

Host: Thành thật cảm ơn BS Hùm. Kính thưa quý khán giả, chương trình Sống Đạo xin chấm dứt nơi đây, Mến chúc quý khán giả thân tâm an lạc.